

DR. BENDEFY LÁSZLÓ HALÁLÁNAK 25 ÉVES ÉVFORDULÓJÁRA

Dr. Bendefy László 1977 augusztusában hagyta véglegesen abba több mint ötvtizedes tevékenységét. Mivel működési/kutatási területe lényegesen nagyobb térben folyt mint a geodézia, és mivel a szűkebb szakma elsősorban csak geodéziai tevékenységével foglalkozott, így ebben az esetben a szokásos megemlékezéseknél részletesebben méltatjuk munkásságát; különös tekintettel azokra a területekre, amelyek távolabb esnek a geodéziától.

Bendefy László (de 1934-ig *Benda*) Vas megyében, Vasvárott, tanítócsalád első fiaként született, akit aztán további három fiú követett. Még gyerekként élte meg az első világháborút, az 1919-es Tanácsköztársaságot, aztán Trianont. Apja frontszolgálatra, majd hadifogságra,

aztán az előzőek során szerzett betegsége hamar érlelték a „legidősebb fiút”, akinek magának is hozzá kellett járulnia a család fenntartásához.

A jó képességű, sokat olvasó és érdeklődő fiú 11–12 éves korában már „felfedezőnek” készült. A felsőgimnazista évek alatt már kapcsolatba került *Cholnoky Jenő*vel, akinek javaslatára később nem a bölcsészetet (geológiát), hanem a mérnöki tudományokat választotta. Így került a Műegyetemre, ahol kiemelkedő logikáját a matematika és más műszaki tudományok ismeretével gazdagította.

Az egyetemi évek alatt (szegény diákként) kiegészítő anyagi forrásokhoz kellett jutnia, ezért egyrészt diáktársai számára műszaki rajzokat szerkesztett, számítási feladatokat oldott meg, másrészt munkát vállalt a Vasvármegyei Múzeumban.

Műegyetemi éve alatt azonban nemcsak a kötelező tárgyakat sajátította el, hanem a geológián kívül

hallgatott ásvány- és kőzettant, kristálytant, őslényt-
tant, rétegtant, geomorfológiát, tektonikát, vulka-
nológiát, hidrológiát és meteorológiát is. (Ekkor került
kapcsolatba Schafarzik Ferencel is.)

Mint említettük, már az egyetemi évek alatt dolgo-
zott a Vasvármegyei Múzeumban, ahol a múzeum termé-
szetrajzi anyagát rendezte, továbbá megismerte
Vasvármegye (és más megyék) tájait: az Alpokat, az
Appennineket stb.

1924-től, 25 évesen (de még mindig az egyetemi
tanulmányok mellett) a múzeum „segédőreként” már
a baltavári ásatásokat vezette, de foglalkozott a Vas
megyei lignit- és barnaszén telepek kutatásával is.

1925-ben már felelős vezetője a múzeum ásvány-,
kőzet- és őslénytárának.

1925–26-ban önálló monográfiát írt a baltavári
feltárásról.

Az egyetemi tanulmányokat 1928-ban „summa
cum laude” fejezte be. Ekkor már cikkei, tanulmányai
jelentek meg, hiszen kiemelkedő képességét már a
megszerzett szakmai ismeretek is támogatták. Emellé
1929-ben földtani diplomát szerzett a Pázmány Péter
Tudomány Egyetemen; földrajz–földtan–őslénytánból.

1929-től már a geodézia területén tevékenykedett
(1931-től az akkori Háromszögelő Hivatal munkatár-
sa lett, és szintézissel foglalkozott).

A harmincas évektől már rendszeresen jelentek
meg cikkei, tudományos tanulmányai, pl. „Belsőkon-
tinentális kéregmozgások Csonka-Magyarország ter-
ületén” (1932). Ennek kibővítéseként készült aztán el
a „Magyar föld szerkezete” c. tanulmánya (1934).

Megállapíthatjuk, hogy Bendefy László, bár felfede-
zőnek készüldött, de mérnöki diplomát szerzett,
emellett azonban megismerte a földtudományok szin-
te valamennyi ágát, s végül így került a geodézia ter-
ületére.

Közben megjárta Líbiát is, ami elég kockázatos út
volt. Visszatérőben három hétre Rómában rekedt. Ezt
kihasználva, a Vatikáni Levéltárban a volgai magyaro-
król szóló anyagokat kutatta. Így született meg
1936-ban az „Ismeretlen Juliánusz” c. 190 oldalas
könyve. Emellett a „Juliánusz útja 700 éves évfordu-
lója” keretében mozgalmat indított a Juliánusz szobor
felállítására végett (Halászbástya).

A továbbiakban is (a 30-as évek végéig) a keleten
maradt magyarokkal foglalkozott. Ezen kutatásoknál
jól tudta hasznosítani latin nyelvismeretét; a bizánci,
arab, kínai és egyéb forrásokat pedig kollégái segít-
ségével értelmezte.

1942-ben újra Rómában találjuk. A rendelkezésre
álló három hónap alatt a Vatikáni Levéltárban ugyan-
csak a középkori magyar vonatkozású anyagokat ku-
tatta. Az eredmény:

– 15 addig nem ismert forrásanyag Juliánusz útjá-
val kapcsolatban, továbbá

– a kaukázusi „Madzsar”-nevű város püspöki mun-
kájával kapcsolatos 21 db pápai levél.

Ezeket felhasználva írta meg újabb könyveit: „Mag-
na Hungaria” és a „Liber Censum” (1943, 344 oldal;
kézirat).

A II. világháború végi budapesti harcok során ma-
ga is megsebesült, de 1946-ban már a Pénzügyminis-
tériumban dolgozik, ahol újjászervezte a Bányá-
szati Kutatási Osztályt.

1949-ben visszatér a geodéziához. Itt a felsőrendű
szintézis vezetője lett. Eredmények: a műszerállomány
korszerűsítése, a szintezési hálózat tervének elkészíté-
se, a hálózat kiépítése, új főalappontok létesítése, a
munkálatok előkészítése.

1959-ben megint munkahelyet vált; a vízügy terüle-
tére kerül. Így megszabadult az országos munkálatok
operatív terheitől. Ideje, energiája döntő részét olyan
kutatásokra fordíthatta, mint: kéregmozgások vizsgálata,
a magyar térképezés emlékeinek (eredményeinek)
kutatása, a magyar geodéziai bibliográfia elkészítése,
a Balaton vízszint-ingadozásainak tanulmányozása, a
magyar bányatechnika története stb. Emellett maradt
energiája arra is, hogy előkészítse (elfogadtassa) a
földmérési és vízügyi szempontból egyaránt fontos szin-
tezési alaphálózat csatlakoztatását a szomszédos or-
szágok megfelelő hálózataival (Csehszlovákia, Szovjet-
unió, Románia, Jugoszlávia és Ausztria).

Mindezek mellett – korára tekintettel – gondosko-
dott arról, hogy munkájának eredményei (életműve)
halála után se kallódjanak el. (Anyagai legnagyobb
részét könyvtárakban helyezte el; beleértve az össze-
gyűjtött, de még fel nem dolgozott anyagokat is!).

Bendefy László szélesebb körű (de mégiscsak vázla-
tos) életműveinek áttekintése után, a több mint ötév-
tizedes munkássága eredményeinek legfontosabbjait
külön is összefoglaljuk. Ezek áttekintése után az olva-
sóban valóságos kép alakulhat ki Bendefy sokoldalú-
ságáról, egyéniségének belső hangsúlyairól.

1. A RÉGÉSZET ÉS ANTROPOLÓGIA területén végzett te-
vékenysége elsősorban Vas megyére terjedt ki. Ezek
közül kiemelkedő a „Baltavári őslénytani Ásatások 70
éves története (1856–1926)” c. műve (Szombathely,
1927, 80 oldal).

Ugyancsak kiemelést érdemel „A Magyar Alföld ő-
störténete” c. könyve (Kaposvár, 1929, 352 oldal).

2. TÖRTÉNELMI TANULMÁNYAI a magyar őstörténethez
kapcsolódtak. Ezek között jelentős „Az ismeretlen Ju-
liánusz” c. 190 oldalas műve, amelyet a Stefánium
Nyomda adott ki 1936-ban; hasonlóképpen a „Kun-
magyarok”, azaz a „Kaukázusi Magyarország Történet” c.
összeállítás (Bp. 1941), amelyben 124 oldalon ismer-

teti a témával kapcsolatos forrásokat és azok alapján a szerző összegzését.

3. A FÖLDRAJZ területén elsősorban kisebb ismertetéseket írt. Figyelmet érdemel az „Afrika meghódítása” c. kiadványa (Bp. 1934, 208 oldal), továbbá az északi sarkvidék meghódításával kapcsolatban: Nobile Umberto: az „Itália (nevű hajó) északi-sarki útja” c. könyv, amelynek magyar nyelvű kiadását Bendefy rendezte sajtó alá, és írt hozzá előszót (Szeged, 1930, 432 oldal). Ez utóbbihoz kapcsolódóan született „A fehér halál birodalma. Az északi sarkvidék földrajzi viszonyai” c. tanulmánya (Szeged, 1932, 52 oldal).

4. A GEOLÓGIA ÉS A KAPCSOLÓDÓ TUDOMÁNYOK területén (talajtan, hidrológia stb.) számos cikke (ismertetője) jelent meg. Ezek közül csupán néhány nagyobb terjedelműt emelünk ki.

– „A teremtés országútján” (Szombathely, 1926, 81 oldal)

– A Kőszeg-pogányvölgyi lignittelepek faunája (1928, 56 oldal)

– A Vashegy-csoport geológiája (Szombathely, 1929, 63 oldal)

– Iskolai talaj-, kőzet- és ásványgyűjtemények (Szombathely, 1931, 176 oldal)

– A magyar föld szerkezete. Belsőkontinentális kéregmozgások a Kárpát-medencében (Bp. 1934, 208 oldal)

– Jelenkori magyarországi szintváltozások földkérgszerkezeti megvilágításban (Kézirat, 1964–65)

– A Balaton évszázados partvonalváltozásai, V. Nagy Imre társszerzővel

5. A GEODÉZIA ÉS TÉRKÉPÉSZET területén végzett munkái és gazdag publikációi közül (megint csak ízelítőül) sorolunk fel néhányat.

– Levéltári kutatások, térképészeti forrásanyagok gyarapítása, katalógusok készítése, kéziratok térképek jegyzékelése stb.

– Mikoviny Sámuel Megyei Térképei (Bp. 1976, 360 oldal)

– A geodéziai magassági mérések körébe tartozó cikkek egész sorozata

– Szintezési munkálatok Magyarországon 1820–1920; Bp. 1958, 736 o. (Ugyanez a tárgy kandidátusi értekezésének.)

– A magyar geodéziai irodalom bibliográfiája 1498–1960-ig, illetőleg (Raum F. társszerzővel) 1961–66-ig

– Szombathelyi Benedek rudasmester. Adatok a középkori magyar földmérés történetéhez (Bp. 1959, 71 oldal)

– Az állami földmérés a századfordulón (Bp. 1970, 188 old.)

Bendefy László geodéziai-térképészeti szakmai-tu-

dományos tevékenységének összefoglalását az alábbi tömörítésben tudjuk megadni.

– Földtani-földrajzi és vízügyi ismeretei révén új szemlélettel gazdagította az addig elsősorban geometriai szemléletű magyar geodéziát.

– A korábbi kéziratok (és megyei) térképek feltárása és rendezése révén jelentősen bővítette a hazai szakmatörténet kutatásának lehetőségeit.

– A magyarországi harmadik országos szintezés tervezésével, a hálózat kiépítésével, továbbá új főtálpontok létesítésével kiérdemelte, hogy az utókor „Bendefy-féle” szintezési hálózatnak is nevezze a 60-as években létrehozott magassági alaphálózatot.

– A mai hazai geodézia szempontjából is jelentős publikációinak tárgyai:

– jelenkori szintváltozások,

– a Balaton partvonalváltozásai,

– az 1820–1920 közötti magyarországi szintezések és

– a korábbi térképek kutatása, rendezése (Mikoviny S. stb.)

A több mint 50 éves intenzív és gazdag kutató és tudományos tevékenységét a következőkkel honorálták.

– Miniszteri elismerést kapott a hazai múzeumok fejlesztéséért (1932).

– 1958-ban megszerezte a műszaki tudományok kandidátusi fokozatot (témakör: Szintezési munkálatok Magyarországon).

– Az MTA tudománytörténeti pályázatán dicséretben részesült (1956).

– Elnyerte az MTA Tudománytörténeti Bizottságának pályadíját (1961). Téma: „A magyar geodézia reformkora 1890–1920”, 172 íves tanulmánya a BME-n megkapta a dr. techn. címet (1963).

– Dicsérő elismerésben részesült a Vízügyi Igazgatóság fennállásának 10. évfordulóján (1963).

– Kiérdemelte a Magyar Geofizikusok Egyesülete emléklapját (mint alapító tag); 1964.

– A Munka Érdemrend ezüst fokozata kitüntetésben részesült (1966).

– Elnyerte a Tankönyvkiadó Nívódíját (1968).

– A Magyarhoni Állami Földtani Intézet emlékérmé birtokosa (1969); az intézet 100 éves évfordulója alkalmából.

– Lázár deák Emlékérem (GKE), 1970.

– A földtudományok doktora (MTA), 1972. Téma: A Balaton vízszintváltozásai.

– Az MTA Kiadói Tanácsa Nívódíja (1973, tudományos kritikai ismertetéseiről).

– MTE SZ Díj (1976).

– A Térképészet Kiváló Dolgozója (MÉM, 1976).

– A Magyar Földtani Társaság díszoklevele az 50. éves társasági tagságra tekintettel (1976).

– A GKE elismerő oklevele a 20. éves tagság alkalmából (1976).

– Halála után Szombathelyen utcát neveztek el róla.

Végezetül bemutatjuk Bendefy László élete utolsó szakaszában írt azon levelét, amelyben a magyar földmérésben addig végbement fejlődést értékelte. A leírt kedvező véleményt nem csupán az akkori szakmai vezetőre, hanem a fejlesztéseket kimunkálók széles körére, továbbá a minisztériumi főosztályvezető közelebbi munkatársaira is kell érteni (Bene A., Szabó B., Somló J., Michalik I., Szentesi A., Bayer E., Lukács

T., Czobor Á. és mások). Ide még az a megjegyzés is kívánkozik, hogy a hatvanas-hetvenes években távolról sem volt felhőtlen az akkori főosztályvezető és Bendefy László kapcsolata. Bendefy László 1976 novemberében, kilenc hónappal a „nagy elszámoltatás előtt” mégis mindezen túl tudott emelkedni, amivel akaratlanul is megvillantotta belső emberi értékeit és erkölcsi normáinak egy szelétét.

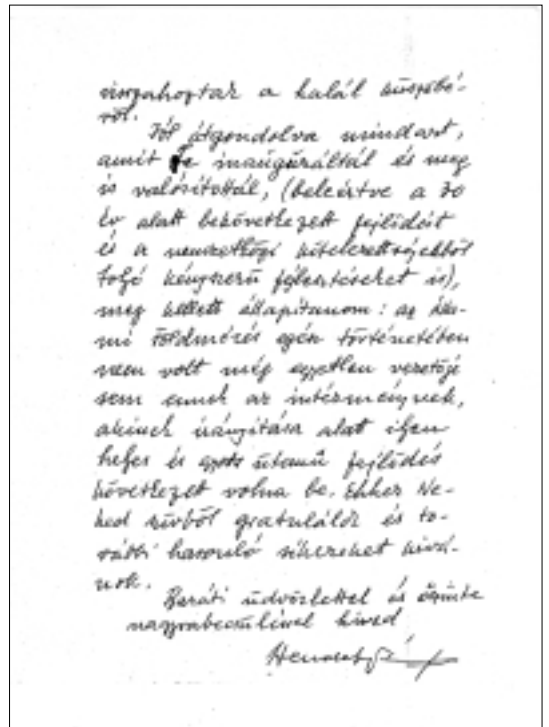
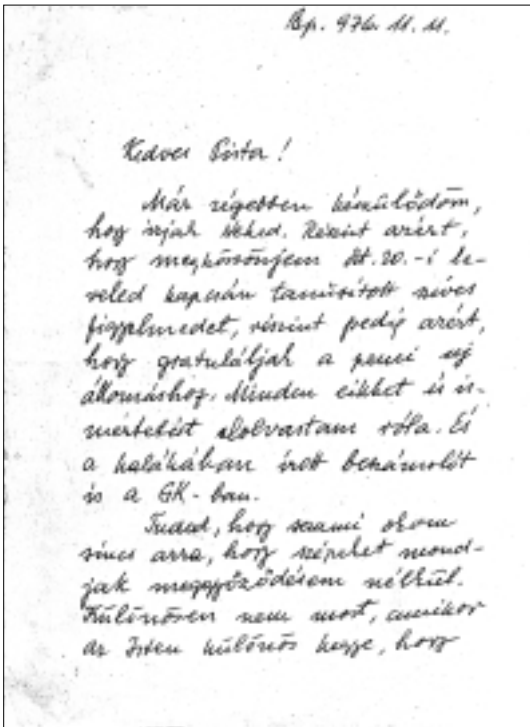
Bendefy László gazdag életművét a következők szerint összegezhetjük.

25 évvel ezelőtt távozott el közülünk. Tevékenysége során a magával hozott kiemelkedő logikai képességét, gazdag fantáziáját, színes stílusát és szinte példánélküli munkabírását a mérnöki tudományokkal, továbbá a földtan, a hidrológia és sok más tudomány terület ismereteivel gazdagította.

Érdeklődése (ennek megfelelően tevékenysége és publikálása) kiterjedt a régészetre, őslénytanra, a magyar őstörténetre és számos más területre is. Találón írt róla Varga Domokos a „Dr. Bendefy László 1904–1977” c. kiadvány előszavában, hogy „...világéletében mohó szemű és mohó eszű...” volt!

Mindez természetesen nagy termést hozott; gazdagítva az általa művelt tudományterületek mindegyikét. Természetesen a széles területen tevékenykedő és sokat publikáló ember – hozzánk hasonlóan – néha tévedhet is. Bendefy László sem volt tévedhetetlen.

Bendefy László levele

Egyes szakmai következtetéseit a kortársak – nem indokolatlanul – vitatták. Mindezeket azonban a gazdag és elhivatott életmű sokszorosán pótolta; a konkrét vitakérdéseket pedig a szakmai utókor már elrendezte.

Joó I.

IRODALOM

Csatkai, D.: Bendefy László 1904–1977 (Földmérő, 1977, 10. sz., 17–18. old.)

Dr. Regöczy, E.: Dr. Bendefy László (Geod. és Kart. 1977/6, 450–451. old.)

Vértesi Péterné: Bendefy László (Vasi Életrajzi Bibliográfiák, IX. (Berzsenyi Dániel Megyei Könyvtár, Szombathely, 1983; 133 old.)

Varga Domokos: Dr. Bendefy László (1904–1977) Előző Vértesi Péterné Bendefy László c. összeállításához (Szombathely, 1997; 7–16. old.)

A FIG 7. BIZOTTSÁG (KATASZTER, FÖLDÜGYI IGAZGATÁS) 1998-2002. ÉVI TEVÉKENYSÉGE ÉS 2002-2006. ÉVI MUNKATERVE

A Geodézia és Kartográfia 2002/6. számában a szerzők részletesen beszámoltak a FIG (Nemzetközi Földmérő Szövetség) Washingtonban rendezett XXII. Kongresszusának eseményeiről, amely ismét egy négyéves ciklust zárt le, és ahol az új elnökség ismertette az elkövetkezendő 2002–2006 időszak munkatervét, feladatait.

A négyévente rendezett ún. nagy kongresszus mindig a legfontosabb esemény a FIG életében, hiszen ez egybeesik az elnökség váltásával, amikor új ország veszi át a stafétabotot a vezetésben, ezúttal az USA elnökségétől Németország.

A FIG új, elfogadott működési szabálya szerint a 2002–2006 közötti időszak az utolsó ciklus, amikor is a megválasztott ország adja az elnökséget, ezt követően 2006-tól demokratikusan választott elnökség fogja irányítani a FIG munkáját.

Az új német elnökségnek különleges szerepe lesz az elkövetkezendő időszakban, hiszen nekik kell levelezni az átmeneti időszakot és megteremteni az új szervezeti szabálynak megfelelő működés feltételeit. A FIG szervezeti változásai érintették az állandó bizottságok tisztségviselői megválasztásának szabályait is. 2002-től az állandó bizottságok megválasztott munkacsoport vezetői, egyben a bizottságok alelnökei lesznek, és csak két évvel a váltás előtt, azaz 2004-ben választják meg közülük azt a jelöltet, aki 2006-ban átveszi a bizottsági elnöki posztot.

Természetesen nemcsak a FIG elnöksége változott, hanem a bizottságok élére is új elnökök, a korábbi alelnökök kerültek, akiknek már feladatuk volt az új bizottsági munkaterv összeállítása, és megválasztották a bizottságok további tisztségviselőit is.

A 7. Bizottság új elnöke *Paul van der Molen* lett, aki a Holland Kadaster nemzetközi ügyek igazgatója. Az új elnök bizottsági munkája szervesen kapcsolódik a napi feladataihoz, és komoly stáb támogatja a 7. Bizottsági munkáját. *Christiaan Lemmen* titkár a szakmai és *Pauline van Elsland* az adminisztratív feladatok ellátását segíti. Egy olyan aktív és nagy létszámú szervezeti egység, mint a 7. Bizottság hatékony vezetéséhez elengedhetetlen az angolul beszélő segítő személyi háttér.

A kataszter, és a földügyi igazgatás kérdéseivel foglalkozó 7. Bizottság, ahogy az elmúlt években, továbbra is a FIG talán legaktívabb bizottsága, köszönhető ez – többek között – e terület növekvő fontosságának világszerte. Az utóbbi években a 3. Térinformatikai Bizottság az, mely hasonló nagyszámú delegátussal és aktívan dolgozik.

A 7. Bizottság következő négy évének munkaterve szerves folytatása a korábbi időszaknak, természetesen néhány új témakörrel, amelyek beleillenek az új elnök koncepciójába és a FIG elfogadott szakmai stratégiájába.

A 7. Bizottság új munkacsoportjai és elnökei

1. Munkacsoport, Working group 7.1 – Creation Land Administration in formal and informal environment

Elnök: *Osskó András*, Magyarország

2. Munkacsoport, Working group 7.2 – Instruments for land distribution

Elnök: *Mikko Uimonen*, Finnország

3. Munkacsoport, Working group 7.3 – Advances in Modern Land Administration

Elnök: *Winfied Hawerk*, Németország

A munkacsoportok részletes munkatervét később ismertetem, mert mindenképp beszámolok a 7. Bizottság elmúlt 4 évének munkájáról, eredményeiről.

A bizottság munkáját 1998–2002 között három munkacsoportban végezte, meghatározott munkaterv alapján.

Az **1. Munkacsoport**, mely a modern kataszter kérdéseivel foglalkozott, a svájci *Jürg Kaufmann* vezetésével folytatta 1994-ben elkezdett munkáját. Az 1997-ben megjelent „**Kataszter 2014**” ma már jól ismert alapmű, a FIG egyik legnépszerűbb kiadványa lett, 20 nyelvre lefordítva – köztük magyarra is – deklarálja a modern kataszter, ingatlan-nyilvántartás ismérveit. Az elmúlt négy év során újabb kérdőíveket bocsátottak ki, melynek célja az volt, hogy újabb információkat szerezzenek a kataszteri, ingatlan-nyilvántartási rendszerek

fejlődéséről, mely az elmúlt években történt, részben a „Kataszter 2014” kiadvány hatására.

Újabb kiadványt adtak ki „Benchmarking of Cadastre” címmel, melyben különböző országok kataszteri rendszereinek eredményeit elemzik a megtett korszerűsítési intézkedéseket követően.

A munkacsoport a minőségbiztosítás kérdéseit is napirendre tűzte, mely a földmérő szakmában még nem egységes, eléggé képlékeny.

A 2. Munkacsoport Paul van de Molen irányításával tulajdonjogi kérdésekkel foglalkozott. Egyik legfőbb témájuk, mely a FIG stratégiájának is része, a nők föld-, ingatlan tulajdonhoz való jogának elemzése volt, elsősorban a fejlődő országokban. Az ENSZ támogatásával tanulmányozták a fejlődő afrikai, ázsiai országokban a nők földtulajdonhoz jutásának jogi, illetve gyakorlati lehetőségeit. Megállapították, hogy ezekben az országokban a nők mindössze 1 %-a rendelkezik ingatlan tulajdonnal. A téma rendkívül érzékeny ezekben az országokban a különböző vallási és társadalmi szokások miatt, ennek ellenére igény van a változásokra, elsősorban a nők részéről. Az ENSZ támogatásával megjelent kiadvány „Women access to land” címmel megpróbál szakmai segítséget és iránymutatást nyújtani a nők ingatlan tulajdonhoz jutása lehetőségeinek javítására.

A 3. Munkacsoport „Földpiacok” címmel 1998-ban kezdte meg tevékenységét, melynek e sorok írója volt az elnöke.

A földpiac munkacsoport elsődleges célja az volt, hogy információkat szerezzen be a földpiacok működéséről a fejlett és fejlődő országokból, tegyen összehasonlítást a jól és kevésbé jól működő földpiacok között. Az összehasonlítás eredményeként próbáltuk megállapítani azokat az okokat, melyek a működési különbözőségeket okozzák. Két sorozat kérdőívet bocsátottunk ki. Az I. kérdőív átfogó kérdéseket tett fel a földpiacok (ingatlanok, mezőgazdasági területek) működését irányító, befolyásoló tényezőkről (jogszabályi keretek, intézményi rendszer, adózási rendszer, korlátozások stb.). A II. kérdőív a mezőgazdasági földpiac kérdéseivel foglalkozott.

A kitöltött kérdőívek értékelése eredményeként megállapítható volt, hogy a városi ingatlanpiac a fejlődő országokban is viszonylag jól működik, még akkor is, ha a jogi és intézményi rendszer működése nem tökéletes.

Nem mondható el ugyanez a mezőgazdasági földpiacok működéséről. A fejlődő és a gazdasági átmeneti országokban (Közép-Kelet-Európa) a mezőgazdasági földpiac nagyon gyengén vagy nem működik, összehasonlítva a fejlett országokéval. Megállapítottuk, hogy ennek elsődleges oka az alacsony föld ár, a

tőkehiány és a földtulajdon szerzésével kapcsolatos jogszabályi korlátozások.

Munkánk eredményét több előadásban, cikkben foglaltuk össze a négy év során. Két előadást tartottunk a washingtoni Kongresszuson is. Az egyik a munkacsoport tevékenységét és eredményeit foglalta össze, a másik előadás a „Nyugat-európai és közép-európai mezőgazdasági földpiac összehasonlítása” címmel hangzott el.

A 7. Bizottság munkaterve 2002–2006

Ahogy a bevezetőben írtam, a 7. Bizottság 2002–2006 közötti munkaterve koncepciójában folytatása az elmúlt évek munkájának, és igazodik a FIG szakmai stratégiájához. A 7. Bizottság neve nem változott, de a munkaterv kiemeli, hogy a földügyi igazgatás összes tevékenységével kíván foglalkozni. A földügyi igazgatás több, mint a kataszter, az ingatlan nyilvántartás tevékenysége, magában foglalja a földbirtok-politika végrehajtását, a földrendezést, a föld-, ingatlan-adózás kérdéseit, a föld hasznosításának problematikáját, valamint számos, a földdel, ingatlannal kapcsolatos tevékenységet.

A 7. Bizottság célul tűzte ki – többek között –, hogy – az egész világra kiterjedően fórumot biztosít a földügyi igazgatással kapcsolatos ismeretek terjesztésének,

- kidolgozza a földügyi igazgatás szerepét a fenntartható fejlődés végrehajtásában,

- támogatja a földügyi igazgatás helyes koncepciójának és eszközeinek kialakítását a fejlett és fejlődő országokban egyaránt,

- tudatosítja a földmérő szakma fontosságát a döntéshozók körében,

- vezető szerepet játszik a földügyi igazgatási rendszerek korszerűsítésében.

A 7. Bizottság továbbra is kulcsszerepet kíván játszani a FIG stratégiájának és munkatervének megvalósításában, ezért a bizottság munkaterve támogatja – a szakmai együttműködést más bizottságokkal és szakmai szervezetekkel,

- a bizottságban dolgozó delegátusok szakmai hozzájárulását a FIG rendezvények, munkahetek, kongresszusok programja kidolgozásához,

- a bizottság munkája eredményének publikálását,
- a 7. Bizottság részvételét és szakmai hozzájárulását, a korábbi évek gyakorlatának megfelelően, az elkövetkezendő FIG rendezvények munkájához.

A földügyi igazgatás szakterületnek számos eleme van, mely a 7. Bizottság szakmai kompetenciájába tartozik, ezért a konkrét munkaterv kidolgozásánál ki kellett választani azokat a legfontosabb témákat, melyek a világ számos régiójában problémát jelentenek,

megoldásuk prioritást élvez, és a FIG elfogadott stratégiája mellett az ENSZ politikája is támogatja.

A legfontosabb kérdések:

– a földügyi igazgatás létrehozása a fejlődő országokban, ahol a szokásjogon és informális alapon működő jogi környezet van,

– a földügyi igazgatás kiterjesztése a tengeri területekre,

– a mezőgazdasági terület felaprózódásának megállítása a földrendezés eszközeivel,

– olcsó és egyszerű földügyi igazgatás és technológia megteremtése elsősorban a fejlődő országok részére,

– a térinformatika alkalmazása a földügyi igazgatásban.

A 7. Bizottság új munkacsoportjait is a fent felsorolt témáknak megfelelően alakítottuk ki.

Az új munkacsoportok címét és új elnökeinek nevét a cikk elején már megemlítettem, de fontosnak tartom a négyéves program egyenkénti, rövid ismertetését.

1. Munkacsoport (elnök: *Osskó András*, Magyarország)

A munkacsoport programjának elsődleges célja, hogy segítséget adjon a fejlődő országok földügyi igazgatási rendszereinek létrehozásában. Meg kell teremteni annak lehetőségét, hogy a szokásjogon alapuló, földhöz kapcsolódó nyilvántartási rendszerek integrálhatóak legyenek a földügyi igazgatási rendszerébe. Ugyancsak fontos a szokásjogon alapuló tulajdonjogok nyilvántartásba vétele. Ki kell alakítani a legegyszerűbb gyakorlatot és útmutatást kell adni a fentiek végrehajtására.

Célul tűztük ki regionális konferenciák megszervezését.

2. Munkacsoport (elnök: *Mikko Uimonen*, Finnország)

A világ számos fejlődő országában, elsősorban Afrikában, Dél-Amerikában előtérbe került a termőföld tulajdonba adása az őslakosság részére. A közép-kelet-európai országokban a rendszerváltást követően széleskörű földprivatizációt hajtottak végre, melynek eredményeként elaprózódott birtokstruktúra alakult ki. Mind a földosztás végrehajtására a fejlődő országokban, mind a közép-kelet-európai országokban kialakult, felaprózódott birtokszerkezet rendezésére hatékony, gyors és olcsó eszközök kellenek, melyek közül a földrendezés végrehajtása tűnik a legjobb megoldásnak.

A 7. Bizottság éves közgyűlésein rendezendő nyílt szimpóziumokon kívánnak fórumot adni a szakmai munkának, és ezek eredményeit publikálni tervezik.

3. Munkacsoport (elnök: *Winfried Hawerk*, Németország)

A munkacsoport célja, hogy az informatika, a modern technológiák alkalmazást nyerjenek a földügyi

igazgatásban. Nagy hangsúlyt helyez az elektronikus szerződések és okirat benyújtások, valamint az elektronikus aláírás széleskörű alkalmazásának, elterjedésének támogatására. A programjuk támogatni kívánja az internet elterjedését az adatszolgáltatásban.

Támogatja a minőségi szabványok, minőségbiztosítási rendszerek bevezetését a kataszter és ingatlan-nyilvántartás intézményeiben.

A munkacsoport tervezi továbbá a 3D kataszter (a feladatot a 2+1 D jelölés pontosabban definiálná – a Szerkesztő) bevezetésének támogatását, más FIG bizottságokkal együttműködve.

A 7. Bizottság az előző évek gyakorlatának megfelelően elkészítette esemény naptárát, bár még nincs meg minden éves közgyűlés és regionális konferencia helyszíne.

Eseménynaptár tervezete

2002

A 7. Bizottság éves közgyűlése – Dél-Afrika, november 4–9.

2003

A 7. Bizottság éves közgyűlése – Lengyelország, szeptember 19–23.

Regionális konferencia – Jordánia, időpont még nincs.

2004

A 7. Bizottság éves közgyűlése – még nincs helyszín. Regionális konferencia – még nincs helyszín.

2005

A 7. Bizottság éves közgyűlése – még nincs helyszín. Regionális konferencia – még nincs helyszín.

Természetesen ebben a programban nem szerepelnek a FIG munkahetek, és ezen kívül is számtalan nemzeti és nemzetközi esemény munkáját kívánja támogatni szakmailag a Bizottság.

A 7. Bizottság a FIG új stratégiájának megfelelően együttműködik, és közös rendezvényeket tervez más állandó bizottságokkal.

Nagy hangsúlyt helyez az ENSZ szervezetekkel (elsősorban az UN Habitat, a FAO, az UNECE/WPLA jön számításba) való közös munkára, tekintettel a 7. Bizottság által összeállított munkatervre, mely témákat az ENSZ is preferál. A munkaterv, a program követi a FIG alapvető politikáját, és támogatja az ENSZ/FIG szakmai együttműködést, mely a fenntartható fejlődés megvalósításának elősegítését és a földügyi igazgatás modernizálását tűzte ki célul a világ összes régiójában.

Osskó András

